

Mladík Benedikt z Nursie, * roku 480
odešel studovat do Říma; nádherné město
bylo však tehdy v úpadku.

Vážení přátelé, znovu pocítujeme chvění, nejenom v jednom městě, ale v celé Evropě. Lidé, kteří ctí »hodnoty« vnímají pokles.

Nyní nás virová situace zastavila. Ekonomicky, ale i životně a ve svých svobodách a možnostech cítíme újmu.

Moudří ale vždy ukazovali, že pomalu (rozvážně) nejdále dojdeš. „Kvaltování toliko pro hovádko dobré jest“ – říká Komenský.

Avšak nejen pomalu, ale s úsilím. Umí někdo z nás využít nabídku času bez spěchu? Co učinil mladý Benedikt v rozkládajícím se světě?

Životopisec o něm říká: „Benedikt z tohoto morálního, politického a hospodářského chaosu unikl. Po třech letech v samotě dospěl k novému počátku.

Římskou říši ohrožovali Germáni. Situace církve byla deprimující. Mnozí lidé v tomto »zestárlém světě« počítali s brzkým zánikem. On však zakládal nové, křesťanské komunity: kláštery.“

Záhy se staly místy obnovy v oblasti církve, vzdělání, kultury. Benedikt dospěl k základům evangelia, které tehdy prakticky upadlo v zapomnění. Zanedlouho se mu dostalo titulu: »Otec západního křesťanství«.

Zároveň se svatým Benediktem musíme jako ukazatele na cestě k prosperitě jmenovat také bratry Cyrila a Metoděje. Tito vyslanci Krista zastupují řecký a slovanský prostor Evropy. Narodili se v 9. století v řecké Soluni. Cyril byl z nejučenějších mužů své epochy. Proto věděli o nezbytnosti kultury a vzdělání.

V jejich činnosti je zaštitil římský papež. Přesto se v západní Evropě dočkali pronásledování. V Benátkách se museli hájit kvůli

svým přátelským kontaktům s »barbary« - jak byli označováni Slované. Před vysokým tribunálem klidně a s jistotou přiznávali:

„Nesvítil Slunce stejně na všechny? Nezemřel Kristus proto, aby nám všem daroval jednotu s Bohem? A neměly by být všechny propasti mezi národy a stavy překonány všeobjímající láskou Boží?“

Po smrti svatého Cyrila v Římě roku 869 byl Metoděj jmenován biskupem pro Panonii a Moravu. Vydal se přes Alpy. Na shromáždění biskupů v Bavorsku jej stihly rány karabáčem: byl zajat a uvržen do žaláře v Ellwangen. Jeho protivníkem byl biskup Ermanrich z Pasova (866-874).

Po energickém zásahu papeže Jana VIII. byl Metoděj roku 873 osvobozen a vydal se jako biskup na Moravu. Zde roku 885 zemřel. Svatý Jan Pavel II. ocenil působení věrozvěstů slovy:

„Cyril a Metoděj jsou spojovací články a duchovní most mezi východní a západní tradicí... Přispěli „rozhodným způsobem k budování Evropy, k její společenské a kulturní jednotě...“

Josef Čunek

